Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja
© MEDSPORTPRESS, PTOiTR 2013

Jerzy Przybyszewski, Tadeusz Niedźwiedzki

Historia Sekcji Osteosyntezy PTOiTr

Lata sześćdziesiąte ubiegłego wieku to dominacja AO z jej osteosyntezą stabilną, kładąca główny nacisk w początkowym okresie na mechanikę, a nie biologię. Za wszelką cenę dążono do uzyskania absolutnej stabilności złamania. Idea ta rozprzestrzeniała się w świecie dzięki kursom organizowanym w Davos. Powikłania jakie występowały przy tego typu podejściu do leczenia złamań były podstawą badań naukowych nad ich przyczynami. Badania te prowadzono nie tylko w Instytutach AO, lecz również w wielu krajach. W Polsce badaniami takimi zajmowali się prof. Witold Ramotowski i doc. Robert Granowski we współpracy z profesorem Kamińskim i inż. Pilawskim. Ich badania doprowadziły do opracowania polskiego stabilizatora „Zespol", który główny nacisk kładł na elastyczność zespolenia. Była to nowatorska myśl, bowiem elastyczność zespolenia uzyskiwano przez oddalenie płytki od kości (Ryc. 1).

Wzrastająca liczba złamań, jak również wzrastająca liczba zespoleń kości metodami AO i Zespol stworzyła potrzebę wymiany doświadczeń. Stąd powstała idea powołania Sekcji Osteosyntezy przy Polskim Towarzystwie Ortopedycznym i Traumatologicznym, którą zaproponował prof. Witold Ramotowski podczas Dni Ortopedycznych w Mrągowie. Prof. Witold Ramotowski zwrócił się z wnioskiem do Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego o powołanie takiej Sekcji. Zarząd Główny PTOiTr w dniu 25 listopada 1985 roku powołał Sekcję Osteosyntezy i powierzył prof. dr hab. n med. Witoldowi Ramotowskiemu przygotowanie zebrania założycielskiego.

Zebranie założycielskie i powstanie Sekcji Osteosyntezy odbyło się w Katowicach w czasie Śląskiego Sympozjum Traumatologii w dniu 16 maja 1986 roku.

Przewodniczącym Sekcji został prof. Witold Ramotowski.(Ryc. 2)

Na zebraniu założycielskim przyjęto projekt Statutu oraz program Sekcji.

Program Sekcji zakładał: propagowanie najnowszych metod osteosyntezy, wymianę doświadczeń w leczeniu złamań i zaburzeń zrostu, oraz szkolenie młodych ortopedów w nowych technikach osteosyntezy. W tamtych czasach był to na wskroś program nowatorski, bowiem zamierzano go realizować poprzez organizację sympozjów, spotkań problemowych i kursów osteosyntezy.

Od roku 1986 do 2012 odbyło się 12 sympozjów i 20 spotkań problemowych.

Ryc. 1. Prof. dr hab. med. Witold Ramotowski i dr hab. med. Robert Granowski

Ryc. 2. Prof. dr hab. med. Witold Ramotowski

Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja
© MEDSPORTPRESS, PTOiTR 2013

Ryc. 3. Prof. dr hab. med. Jerzy Bielawski

Pierwsze Sympozjum Sekcji Osteosyntezy odbyło się w Ustroniu Śląskim w 1988 roku zorganizowane przez prof. Stanisława Konzala. Drugie sympozjum odbyła się w Wigrach k/Suwałk w roku 1990, a jego organizatorem był dr med. Kazimierz Molski, Prezesem Sekcji został prof. Jerzy Bielawski (Ryc. 3). W tym samym roku odbyło się w Łomnicy spotkanie problemowe poświęcone powikłaniom osteosyntezy metodą Zespol. Kolejne spotkanie problemowe odbyło się w Sosnówce Górnej 1991 roku i poświęcone było miejscowemu stosowaniu antybiotyków.

III Sympozjum Sekcji miało miejsce w 1992 roku w Zamku Czocha zorganizowane przez prof. Janusza Bielawskiego, a IV Sympozjum w Szczyrku w roku 1994, a jego organizatorem był dr med. Jerzy Przybyszewski. Kolejne V Sympozjum miało miejsce w Krynicy w roku 1997 zorganizowane przez prof. Tadeusza Niedźwiedzkiego (Ryc. 4), który został wybrany kolejnym prezesem Sekcji.

W tym czasie odbyły się 4 spotkania problemowe. W 1995 W Kazimierzu Dolnym poświęcone Osteosyntezie w Ortopedii, w 1995 roku w Rogoźniku – osteosynteza złamań bliższego końca kości udowej stabilizatorem biodrowym Zespol, w 1996 roku w Łańsku – złamania przezpanewkowe miednicy, w 1996 roku w Lubiatowie – osteosynteza złamań kości ramiennej

VI Sympozjum odbyło się w Rajgrodzie w roku 1999 zorganizowane przez dr med. Tomasza Szostakowskiego, kolejnym prezesem został prof. Andrzej Gusta (Ryc. 5), który był organizatorem VII Sympozjum w Międzyzdrojach w roku 2001.

Organizatorem VIII Sympozjum w roku 2003 w Kazimierzu Dolnym i kolejnym prezesem Sekcji został dr med. Włodzimierz Ozonek (Ryc. 6), zaś IX Sympozjum odbyło się w Wysowej w 2005 roku zorganizowane przez prof. Tadeusza Niedźwiedzkiego podczas którego wybrany został kolejny prezes Sekcji dr med. Jerzy Przybyszewski (Ryc. 7).

X Sympozjum zostało zorganizowane przez dr med. Adama Cabana w Kazimierzu Dolnym w październiku 2007 roku, całkowicie poświęcone osteosyntezie złamań miednicy. W roku 2009 odbyło się XI Sympozjum

Ryc. 5. Prof. dr hab. med. Andrzej Gusta

Ryc. 4. Prof. dr hab. med. Tadeusz Niedźwiedzki

Ryc. 6. Dr n. med. Włodzimierz Ozonek

© MEDSPORTPRESS, PTOiTR 2013

Ryc. 7. Dr n. med. Jerzy Przybyszewski

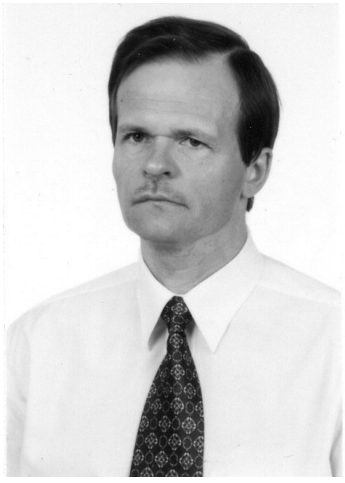

Ryc. 8. Prof. dr hab. med. Stanisław Pomianowski

Sekcji w Rajgrodzie zorganizowane przez dr med. Zbigniewa Mazurkiewicza, podczas którego wybrano kolejnego prezesa Sekcji prof. Stanisław Pomianowskiego (Ryc. 8) organizatora XII Sympozjum Warszawie w roku 2011. XII Sympozjum Sekcji o tematyce złamań kończyny górnej odbyło się we wrześniu 2011 roku w Warszawie. Na Sympozjum tym ponownie wybrano obecny zarząd na drugą i ostatnią kadencję.

SPOTKANIA PROBLEMOWE

Spotkania problemowe w1998 roku miały miejsce: w Guziance poświęcone fizjologii zrostu kostnego, i w Łukęcinie leczeniu operacyjnym urazowych uszkodzeń i następstw urazów obręczy barkowej. W roku 2000 Rynia – Metalurgia w osteosyntezie, a w Kazimierzu Dolnym – Osteosynteza w złamaniach kości piętowej, 2002 r. w Lubiatowie podsumowano 20 lat doświadczeń metody ZESPOL, natomiast w Krynicy dyskutowano na temat Osteosyntezy w złamaniach otwartych.

W roku 2006 odbyły się dwa spotkania problemowe: w Podlesiach – Złamania dalszego końca kości piszczelowej typu „Pilon" i w Warszawie – Osteosynteza w złamaniach krętarzowych kości udowej, ponadto odbyło się Jubileuszowe Spotkanie Zarządu Sekcji z Władzami PTOiTr oraz przedstawicielami firm produkujących implanty (Ryc. 9).

Kolejne spotkania problemowe miały miejsce w Kocierzy w roku 2008 – Kompleksowe postępowanie w leczeniu złamań stawowych kończyn dolnych, a w 2009 roku w Podlesiach – Osteosynteza w złama-

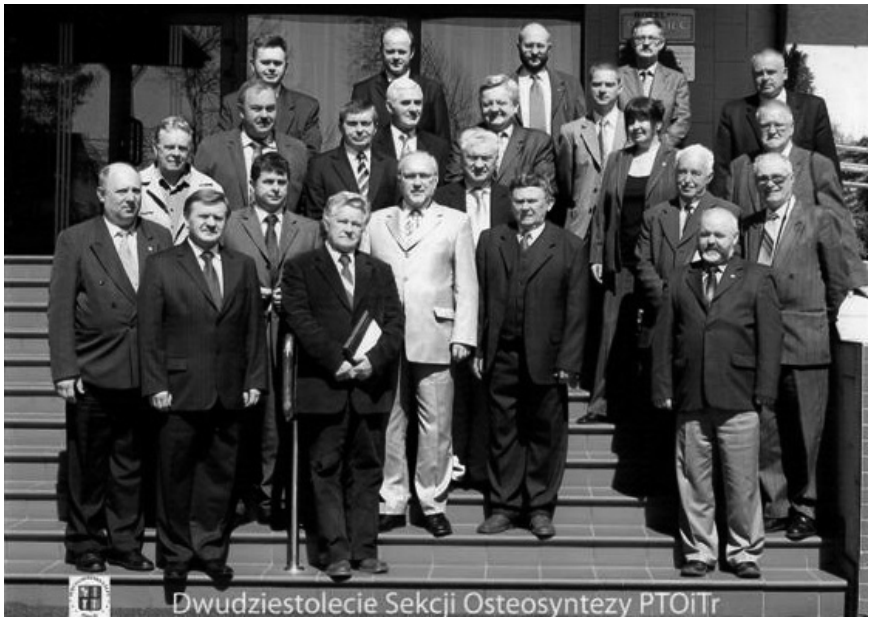

Ryc. 9. Uczestnicy Jubileuszowego Spotkania Zarządu Sekcji Osteosyntezy PTOiTr z Władzami Towarzystwa

© MEDSPORTPRESS, PTOiTR 2013

iach okolicy stawu łokciowego. W roku 2010, w Augustowie – Biologia i leczenie złamań i zaburzeń zrostu kości piszczelowej, oraz w Kocierzy- Złamania końca bliższego kości udowej.

W 2011 roku odbyły się trzy spotkania problemowe: Warszawa – Jubileuszowa sesja naukowa CMKP – nowe trendy w zaopatrywaniu złamań u chorych w podeszłym wieku, Kocierz – kompleksowe postępowanie w złamaniach kostek goleni i ich następstwach, Jachranka – technika operacyjna zastosowania krótkiego i długiego gwoździa Gamma w złamaniach okolicy krętarzowej kości udowej.

W roku 2012 miały miejsce dwa spotkania problemowe – Ustroń Śląski – Obrażenia kończyny górnej, diagnostyka, leczenie, rehabilitacja, oraz Augustów – Powikłania leczenia operacyjnego złamań kości długich.

Po latach doświadczeń również AO zmieniło podejście do leczenia złamań kości długich zwracając główną uwagę na biologię a nie mechanikę. Zaczęto coraz bardziej zwracać uwagę na zespolenia elastyczne. Główny nacisk AO kładło jednak na szkolenie lekarzy poprzez organizację kursów. Pozwalały one nie tylko uczenie nowych metod leczenia, lecz również na wymianę doświadczeń. Wprowadzenie do leczenia metody Zespol poprzedzane było licznymi kursami, organizowanymi przez różne ośrodki w Polsce.

KURSY OSTEOSYNTEZY

Pierwsze kursy osteosyntezy metodą „Zespol" odbywały się w Klinice Ortopedii MSWiA w Warszawie i były prowadzone przez prof. Witolda Ramotowskiego i doc. Roberta Granowskiego. Ponieważ było duże zainteresowanie tymi kursami i cieszyły się one dużą renomą zaczęto prowadzić je w szpitalu im. J. Jonsona w Lubinie pod kierunkiem prof. Janusza Bielawskiego.

W 1997 roku odbył się pierwszy kurs pod egidą AO zorganizowany przez prof. Tadeusza Niedźwiedzkiego w szpitalu im. L. Rydygiera w Krakowie (Ryc. 10).

Początkowo kursy były kursami podstawowymi a od 2000 roku również kursy dla zaawansowanych i kursy dla instrumentariuszek. Kursy te nadal cieszą się dużym zainteresowaniem i odbywają się dwa razy w roku w różnych regionach Polski, na wiosnę jako kursy podstawowe i kursy dla instrumentariuszek, w jesieni kursy dla zaawansowanych.

Niezależnie od kursów AO od roku 1999 do 2008 odbywały się kursy osteosyntezy w Kazimierzu Dolnym, początkowo raz w roku, później dwa razy w roku, a ich organizatorem był dr med. Włodzimierz Ozonek z CMKP w Otwocku. W południowej części Polski dużym powodzeniem cieszył się Śląski Kurs Osteosyntezy organizowany przez Klinikę Ortopedii ŚUM w Sosnowcu i Szpital Specjalistyczny w Dąbrowie Górniczej. Kursy te organizowane były w Bystrej Śląskiej w latach 2003-2010 (Ryc. 11)

W 2011 roku minęło ćwierćwiecze istnienia Sekcji Osteosyntezy PTOiTr. Tak szeroka działalność Sekcji była możliwa dzięki bezinteresownemu zaangażowaniu się założycieli Sekcji oraz kolegów z ośrodków ortopedycznych z Warszawy, Lubina, Otwocka, Krakowa, Dąbrowy Górniczej, Szczecina, czy Białegostoku. Niepoślednia rolę odgrywały firmy produkujące implanty, szczególnie firma Mikromed, ChM i Medgal. To dzięki ich pomocy mogły odbywać się kursy szkoleniowe.

Ryc. 10. Fotografia zbiorowa uczestników II Międzynarodowego Kursu Osteosyntezy, Kraków 1997 r.

Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja
© MEDSPORTPRESS, PTOiTR 2013

Ryc. 11. Fotografia zbiorowa uczestników IV Śląskiego Kursu Osteosyntezy

Liczne spotkania Zarządu Sekcji poświęcone były omówieniu jej działalności i wytyczeniu programu działania na kilka lat do przodu. Duży wpływ na jej rozwój mieli kolejni Prezesi.

Za 4 lata obchodzić będziemy 30 lecie Sekcji Osteosyntezy. To dzięki bezinteresownemu zaangażowaniu wielu kolegów, członków Sekcji, działalność jej będzie coraz prężniejsza i służyć będzie wielu młodym kolegom na progu ich działalności w Ortopedii i Chirurgii Urazowej.